

หน้า ๔

ปัญหาสมาชิกภาพในต่างประเทศ

ตามกฎบัตรสหประชาชาติมาตรา ๔ ข้อ ๑ กล่าวว่า "สมาชิกประกอบด้วย
 สมาชิกซึ่งลงชื่อของสหประชาชาติ" ฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า "ปัญหาสมาชิกภาพในต่างประเทศ"
 ก็คือปัญหาของสมาชิกในสมาชิกตัวเอง ถึงแม้ว่าสหประชาชาติจะประกอบด้วยองค์กรอื่น ๆ อีก
 มากมายก็ตาม ดังที่มาตรา ๘ ข้อ ๑ กล่าวว่า "องค์การสำคัญของสหประชาชาติได้สถาปนาขึ้น
 มี สันนิบาต, คณะมนตรีความมั่นคง, คณะมนตรีเศรษฐกิจและการสังคม, คณะมนตรีภาวะสวัสดิ
 ภายพิชิตระหว่างประเทศ และสำนักเลขาธิการ" ซึ่งจุดประสงค์อาจไม่ได้เป็นสมาชิกของ
 องค์การสำคัญพิเศษเหล่านี้ได้ ฉะนั้น ในกรณีที่ระโกกล่าวถึงปัญหาของสมาชิกในสมาชิกเหล่านี้

เมื่อประเทศหนึ่งประเทศใดได้เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติแล้ว จำต้องส่ง
 ยูเนสโกไปประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ตามปกติที่ สันนิบาต สหประชาชาติเปิดประชุมสมัชชาสามัญ
 ปีละ ๑ ครั้ง และกำหนดเปิดสมัยประชุมสามัญในวันอังคารที่ ๑ ของเดือนกันยายน ซึ่งจะตกอยู่
 ในราววันที่ ๑๖ , ๑๗, ๑๘, ๑๙ กันยายน และการเปิดประชุมนี้จะประชุมอยู่ประมาณ ๑๐๐ วัน
 ตามธรรมเนียมปฏิบัติประชุมสามัญจะเปิดก่อนฤดูใบไม้ร่วง คือจะมีที่ประชุม ๒๔ ธันวาคม ของทุกปี แต่ใน
 บางปีก็อาจจะขยายเวลาประชุมสามัญออกไปอีก ๑ ถึง ๒ ครั้งก็ได้ สุดแต่ความจำเป็น นอก
 จากการประชุมสามัญแล้ว สมัชชาอาจเปิดประชุมสมัยพิเศษหรือสมัยพิเศษตามจุดเดิมก็ได้
 ทั้งนี้ สุดแล้วแต่เหตุการณี่จะเกิดขึ้น

การประชุมสมัยพิเศษ หมายถึงการประชุมที่สมาชิกมีผู้เข้าร่วมและมีที่ประชุมอยู่ใน
 สมัยประชุมสามัญ ในกรณีเช่นนี้สมาชิกโดยเสียงข้างมากก็อาจจะเรียกให้เปิดประชุมสมัยพิเศษได้
 นับแต่สหประชาชาติได้ตั้งมาตั้งแต่ สหประชาชาติได้เปิดประชุมสมัยพิเศษมาแล้ว ๔ ครั้ง ครั้งสุดท้าย
 เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ ในเรื่องเกี่ยวกับคำชี้แจงของสหประชาชาติในกรณีของโก และคณะมนตรีความ

การประชุมสมัยพิเศษตามจุดเดิมที่ สมัชชาสามัญ เปิดประชุมตามสมัยที่เรียกว่า
 สันนิบาตเพื่อสันติภาพ (Uniting for Peace) สมัยประชุมพิเศษ
 เนื่องจากว่า ยากกว่าเกิดการพิพาทระหว่างประเทศขึ้น ซึ่งจะ เป็นอันตรายต่อสันติภาพและความ

และเวลานั้นคงระหว่างประเทศ และสมาชิกโต้วาทีที่เข้าผู้ประชุมของคณะกรรมการความมั่นคง
ระหว่างประเทศ และสมาชิกโต้วาทีที่เข้าผู้ประชุมของคณะกรรมการความมั่นคง สมาชิกประจำ
ของคณะกรรมการความมั่นคงทำการคัดค้าน หรือที่เรียกว่าโหวตยับยั้ง (Veto) แล้ว
ข้อนี้ก็จะต้องออกจากคณะกรรมการความมั่นคง ในกรณีเช่นนี้สมาชิกของ ส.ป.ค.๗๗ ข้าราชการหรือสมาชิก
ประจำของคณะกรรมการความมั่นคงของประเทศใดประเทศหนึ่งอาจจะโหวตหรือยับยั้งข้อในเมื่อประชุม
สมัยพิเศษตามถูกเพิ่มได้โดยอาศัยข้อบังคับดังกล่าว

การประชุมสมัยพิเศษประชาชาตินั้นสมาชิกสหประชาชาติจะเข้าประชุมได้และการ
เข้าประชุมแต่ละครั้งนั้น ผู้เข้าประชุมที่ทำการแสดงเอกสารที่แสดงว่าได้รับการแต่งตั้งมาจากหัวหน้า
รัฐบาลหรือจากประเทศสมาชิก ทั้งนี้ชื่อเขานั้นเราเรียกว่า มาตรฐานตั้ง (Credentials)
ซึ่งจะได้อ่านถึงรายละเอียดการ เปิดประชุมสมัยพิเศษประชาชาติดังต่อไปนี้

← การประชุมสมัยพิเศษประชาชาติ

การประชุมสมัยพิเศษประชาชาติ ตามปกติมีขึ้นสมัยพิเศษ เปิดประชุม
สมัยพิเศษปีละ ๑ ครั้ง และกำหนดเปิดสมัยประชุมสามัญในวันอังคารที่ ๓ ของเดือนกันยายน
ของทุก ๆ ปี ส่วนสมัยพิเศษก็มีไว้สำหรับกำหนดไว้ หากว่าสมัยพิเศษเองจะเป็นผู้กำหนดเมื่อเริ่ม
สมัยประชุมเป็นคราว ๆ ไปว่าจะเปิดเมื่อใด ตามทางปฏิบัติ สมัยพิเศษเปิดประชุมสมัยสามัญก่อนวัน
คติพนัส คือก่อนวันที่ ๒๕ ธันวาคม ในกรณีที่สมัยพิเศษทางอนุสมัชชาจะนัดการประชุมไว้ก่อน
(adjourn) และไปเปิดประชุมใหม่ resume ๒๐ ตามวันที่
กำหนดอีก ในการประชุมสมัยสามัญครั้งที่ ๑๒ ปรากฏว่าสมาชิกได้มีการประชุมใหม่ถึง ๒ ครั้ง
คือในเดือนเมษายน ๒๕๐๕ ครั้งหนึ่ง และในเดือนมิถุนายน ๒๕๐๕ อีกครั้งหนึ่ง สำหรับการประชุม
สมัยที่ ๑๔ นี้ สมัชชาได้เปิดประชุม เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๐๖ และกำหนดว่าจะเปิดในวันที่ ๒๐
กันยายน

การประชุมสมัยพิเศษแบ่งได้เป็นประเภท ๓ ประเภท คือ

- ๑. การประชุมสมัยสามัญ ซึ่งไม่มี

๒๗ มีผู้สำเนาชื่อสมาชิกสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๐๖ และการประชุมสมัยพิเศษประชาชาติ
กรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ พิมพ์เพื่อเผยแพร่
เนื่องในงานฉลองวันสหประชาชาติ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๖.

๖. การประชุมปกติพิเศษ ซึ่งจะมีขึ้นตามคำร้องขอของคณะกรรมการความมั่นคง หรือตามคำร้องขอของวิเทศมนตรีของสมาชิกส่วนข้างมากของสหประชาชาติ

๓. การประชุมปกติพิเศษฉุกเฉิน ซึ่งกำหนดไว้ว่าด้วย "การร่วมกันเพื่อสันติภาพ" ในปีที่หมายถึงใน ๒๕ ชั่วโมง นับตั้งแต่ได้รับคำร้องจากคณะกรรมการความมั่นคง หรือจากคำร้องขอ หรือความเห็นชอบของสมาชิกส่วนข้างมากของสหประชาชาติ

ในการประชุมปกติเหล่านี้ มีคณะกรรมการใหญ่ (Main Committee)

๗ คณะ ซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามระเบียบวาระตามแผนผังราชการแนบมาในมาตรา ๑๖ ของธรรมนูญนี้ คือ

- ๑. คณะกรรมการการเมือง และความมั่นคง (รวมทั้งระเบียบการเกี่ยวกับกำลังอาวุธ) หรือที่เรียกกันว่าคณะกรรมการที่ ๑
- ๒. คณะกรรมการการเมืองพิเศษ
- ๓. คณะกรรมการเศรษฐกิจและการคลัง (คณะกรรมการที่ ๒)
- ๔. คณะกรรมการสังคม วัฒนธรรม และวัฒนธรรม (คณะกรรมการที่ ๓)
- ๕. คณะกรรมการภาวะสตรี (รวมทั้งกิมแดนซีโง่ปกครองตนเอง) (คณะกรรมการที่ ๔)
- ๖. คณะกรรมการบริหารและงบประมาณ (คณะกรรมการที่ ๕)
- ๗. คณะกรรมการกฎหมาย (คณะกรรมการที่ ๖) ๒๕

กฎแห่งกึ่งผู้แทนชาวไมโครนีเชีย

ในการประชุมปกติซึ่งมีผู้แทนที่จะเป็นชาวไมโครนีเชียโดยปกติก็อยู่ภายใต้ที่มีผู้แทนไมโครนีเชีย ๕ คน และหัวหน้าคณะผู้แทนมิได้แก่รัฐสภาว่าการกระทรวงการต่างประเทศ การเดินทางไมโครนีเชียจะต้องมีการตั้งขึ้นที่จังหวัดหรือศาลากลางจังหวัดจากหัวหน้าคณะรัฐบาลที่มีชื่อแต่งตั้งไว้เราเรียกว่า "ศาลากลาง" จะต้องไปใช้ชื่อของคณะกรรมการศาลากลางตั้งของสหประชาชาติกลุ่มประเทศ ๑ นั้น

๒๖ ผู้แทน
Sbid

ศาลสันติภาพทั้งหรือหนึ่งสี่แห่งทั้ง

ศาลสันติภาพ ทั้ง คือศาลสันติภาพจากประมุขของประเทศผู้ส่งถึงประมุขของประเทศผู้รับแจ้ง และรับรองการแต่งตั้งผู้แทน ผู้มีอำนาจเต็มประจำประเทศผู้รับ

ความหมายของศาลสันติภาพทั้ง

ศาลสันติภาพ ทั้ง คือศาลสันติภาพจากประมุขของประเทศผู้ส่งถึงประมุขของประเทศผู้รับแจ้งและรับรองการแต่งตั้ง เอกอัครราชทูตวิสามัญ ผู้มีอำนาจเต็มประจำประเทศผู้รับ

ศาลสันติภาพ ทั้งผู้แทนและผู้รับรองผู้แทนจะออกตามข้อกำหนดวิธีการตามประชาชาติ ไม่น้อยกว่า ๑ ยกเว้น ยกเว้นเมื่อสมัยประชุมสามารถทำได้ ศาลสันติภาพทั้งนี้อาจจะออกให้โดยประมุขของรัฐหรือไม่ก็โดยรัฐบาลหรือโดยรัฐมนตรีทางประเทศ ๒๓

คณะกรรมการศาลสันติภาพทั้ง

คณะกรรมการศาลสันติภาพทั้งจะได้รับแต่งตั้ง ตั้งแต่เริ่มสมัยประชุมของทุกสมัย เพื่อตรวจตราและรายงานในเรื่องศาลสันติภาพทั้ง คณะกรรมการนี้จะประกอบด้วยสมาชิก ๕ คน ที่ตั้งถูกแต่งตั้งโดยสมาชิกสภาขอเสนอขององค์ระบอบคณะกรรมการจะเลือกเจ้าหน้าที่ของตนเอง การพิจารณาศาลสันติภาพทั้งของผู้แทนและการทำรายงานจะต้องกระทำโดยไม่ชักช้า การพิจารณาศาลสันติภาพทั้งทุกสมัย จะต้องทำขึ้นที่นครเจนีวาโดยเร็วในวาระปฏิบัติ คณะกรรมการพิจารณาศาลสันติภาพทั้งจะต้องประชุมกันในระหว่างสมัยประชุมอย่างน้อย ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ จะกระทำภายใน ๑๐ - ๑๕ วัน หลังจากเปิดสมัยประชุมแล้ว ทั้งนี้ เพื่อจะได้รายงานการรับรองศาลสันติภาพทั้งต่อสมัชชา ครั้งที่ ๒ ประชุมเพื่อพิจารณาตรวจตราและรายงานศาลสันติภาพทั้ง เริ่มจากรัฐบาลซึ่งออกมาให้อำนาจชั่วคราว ๒๔

หน้าที่ของคณะกรรมการศาลสันติภาพทั้ง

คณะกรรมการศาลสันติภาพ ทั้งนอกจากจะตรวจตราและรายงานในเรื่องศาลสันติภาพทั้งแล้ว ยังสามารถที่จะออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องวาระ (Matter of Substance) ก็ได้ อย่างไรก็ตามก็โดยปกติแล้ว คณะกรรมการนี้ที่จำกัดหน้าที่อยู่ในตัวของมันเองแล้ว ที่จะให้ความเห็น

๒๓ United Nations; Rules of Procedure of the General Assembly (embracing amendments and additions adopted by the general assembly up to 31 December) New York, February 1961 Rules 27.

๒๔ Test ของบทที่ ๕ ใน United Nations: Repertory of Practice of United Nations: Volume I. Article 1-27 of the charter New York 1955 (United Nations Test)

ได้เห็นว่าสาส์นตราตั้งมีเหตุต้องหรือไม่และไม่สามารถที่จะให้ความเห็นเกี่ยวกับปัญหาสำคัญที่
โต้แย้งกัน หรือกล่าวสั้นๆหนึ่งได้ว่า คณะกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายที่กำหนดไว้ การพิจารณา
สาส์นตราตั้งทุกฉบับ จะต้องทำกันที่คณะกรรมการสมาชิกโดยเร็ว สาส์นตราตั้งใด ๆ แม้จะมีลายเซ็น
ของประมุขที่ยอมรับไม่ไถ่ถามหากว่าคณะกรรมการพิจารณาสาส์นตราตั้งออกมาในรูปแบบใดนั้น ก็ถูก
ยกขึ้นมาอภิปรายกันในการประชุมสมาชิกสามัญพิเศษ

อำนาจของผู้แทนทางการเมือง ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนถาวรในสหประชาชาตินั้น
ได้รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการในองค์ประชุม เกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการในเรื่อง
"บทบัญญัติของสาส์นตราตั้ง" และได้ยื่นไว้ในเรื่องคณะกรรมการ สาส์นตราตั้งที่ว่าผู้แทนถาวร
ที่ถูกแต่งตั้งในองค์การนั้น มีลักษณะ เป็นผู้แทนทางกฎหมายของประเทศตลอดเวลาไม่ว่าจะ เป็นการ
ประชุมลับหนึ่งอันใดขององค์การหนึ่งองค์การในสหประชาชาติ กฎระเบียบการพิจารณาเกี่ยวกับ
สาส์นตราตั้งตามการปฏิบัติระหว่างประเทศแล้ว ไม่สามารถจะเป็นโมฆะได้

ปัญหาทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับคณะผู้แทนถาวรในสหประชาชาติ ถูกนำขึ้นถกเถียงกันใน
ระหว่างภาคแรกของสมัยประชุมที่ ๓ ที่ประชุมโดยยอมรับมติในเรื่องสาส์นตราตั้งของผู้แทนถาวร
เป็นเอกฉันท์ ดังข้อความต่อไปนี้

"รัฐสมาชิกที่ปรารถนาจะให้มีผู้แทนถาวรอย่างน้อยในองค์การหนึ่ง หรือมากกว่านั้น
ซึ่งจะต้องระบุงค์กรที่แทนตนลงในสาส์นตราตั้งและ ๒๒๕๙ เลขานุการ"

ปัญหาเรื่องผู้แทนของรัฐสมาชิกที่ถูกยกขึ้นมาพิจารณาในสมัยประชุมเกี่ยวกับเรื่องนี้
แทนจีนของปะเทศจีน ได้มีการอ้างถึงถึงธรรมนูญของสมาชิกว่าผู้แทนนั้นจะปฏิบัติหน้าที่ได้ตามสิทธิ
ของความเป็นสมาชิกหรือไม่ รวมตลอดถึงเรื่อง เกณฑ์ที่จะตรวจสอบสาส์นตราตั้ง

ในการ เปิดสมัยประชุมครั้งที่ ๕ จีนเคยได้เสนอร่างมติดังกล่าวข้อความต่อไปนี้
คำว่า "คัดค้าน" ของคำว่า รัฐบาลกลาง (ของสาธารณรัฐประชาชนจีน) ว่าควร
จะเป็นอำนาจของประมุขหรือของรัฐมนตรีต่างประเทศ หรือจากผู้แทนที่ถูกแต่งตั้งกรณีแรกนี้ คณะจะให้
สิทธิแก่ผู้แทนของสาธารณรัฐจีนในสมัยประชุม

ข้อเสนอของจีนเรื่องนี้ เจ้าของเรื่องยอมรับว่าไม่ใช่เรื่องธรรมดาสำหรับที่ประชุม
จะจัดการรับร่างมติที่อย่างรีบด่วน แต่ชี้ให้เห็นว่าเหตุการณ์เรื่องนี้จะต้องยืดเยื้อต่อไป

นับแต่เกิดสาธารณรัฐที่ ๒ ชุดซึ่งได้รับจากยูเนี่ยนของยูเอชเอากว่างกันของจีนและเรื่องที่ตั้งจะต้อง
 ดำเนินต่อไปก่อนที่คณะกรรมการสาธารณรัฐที่จะรายงานขึ้นไปโดยไม่ชักช้า รัฐบาลหนึ่งใน ๒ รัฐบาล
 ที่จะเป็นผู้แทนของจีนได้คือเมื่อรัฐบาลที่มีสิทธิในสาธารณรัฐที่ซึ่งมีใจเป็นปฏิปักษ์ต่อสหภาพโซเวียต
 และเป็นสีสนใจขององค์การในสหประชาชาติเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว และในที่สุดก็ไม่ได้รับคำทวง
 เป็นคำทวงหมายไม่ได้ว่าคณะกรรมการสาธารณรัฐจะสามารถขอมีพื้นที่ได้ จึงเป็น
 โลกาศึกษาของทีประชุมที่จะตัดสินเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง หรืออย่างน้อยที่สุดก็คงจะได้รับรายงานจากคณะ
 กรรมการสาธารณรัฐที่ เพราะเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขข้อหาเรื่องสาธารณรัฐ (ดูรายละเอียด
 เกี่ยวกับสาธารณรัฐทั้งได้ในภาคผนวก ก.)

ปัญหาสาธารณรัฐกับยูเนี่ยนโซเวียต

ในคณะกรรมการสาธารณรัฐที่ ๒ มีหน้าที่ตรวจสอบว่าประเพณีใดใดของสาธารณรัฐที่
 ถูกของหรือไม่ ถ้าหากว่าสาธารณรัฐที่ ๒ ไม่ถูกต้องแล้ว ยูเนี่ยนของประเพณีในอาจเข้าร่วมประชุมได้
 ในการพิจารณาของคณะกรรมการสาธารณรัฐที่ ๒ ได้เริ่มแล้วกับปัญหาสาธารณรัฐของยูเนี่ยน
 ตั้งแต่ปี ๑๙๔๕ ซึ่งเป็นปีที่สหประชาชาติได้สถาปนาขึ้น ๓ เดือนก่อน ก่อให้เกิดมีการตั้งรัฐบาล
 ๒ ชุด เป็นที่แรก และบรรดาที่ปรึกษาประเพณีของรัฐบาลจีนแดงก็มักจะยกเรื่องขึ้นมา เพื่ออ้างว่า
 ยูเนี่ยนที่ถูกของของจีนคือจีนแดง จึงเกิดปัญหาว่ายูเนี่ยนของรัฐบาลจีนจะมีสิทธิและผลประโยชน์
 ในสหประชาชาติ และได้ถกเถียงกันมาจนถึงทุกวันนี้

ปัญหายูเนี่ยน

ในเดือนกันยายน ๑๙๔๘ พวกคอมมิวนิสต์ซึ่งได้ตั้งคณะประธาธิบดีรัฐบาลกลาง
 แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนในเดือนธันวาคม ๑๙๔๘ รัฐบาลที่สหประชาชาติ (National
 Government) ได้สนับสนุนไปอยู่เกาะไต้หวัน (ไต้หวัน) ^{๒๕}

๒๕

Sohn; Op. cit p.72

วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๑๙๕๕ รัฐบาลจีนได้เรียกร้องให้สหประชาชาติได้ดูแล
 จีนชาติ "ตลอดจนถึงขั้นที่กระทำในนามของประชาชาติในสหประชาชาติด้วย" A 1123
 Several Similar Communications were received by the
 United Nations in later years ; see e.g. A/1364
 and A/1364 Add.1⁶⁶

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๑๙๕๕ ยูเนสโกและหน่วยงานโลกของนิวยอร์กได้จะร่วม
 ในการพิจารณารายขอคณะกรรมการที่หนึ่ง (First Committee แห่งสมัชชาใหญ่)
 ที่ว่า "การกระทำก่อการ เมืองกบฏและ การรวมกันแบบผิดๆ ในเมืองอันเกี่ยวกัน" บทนี้ถูก
 ที่ว่าปัญหาได้ถูกเสนอเข้าสู่สมัชชา" โดยรัฐบาลของก๊กมินตั๋งอยู่ยาวนานไปแล้ว ซึ่งไม่มีมติที่จะ
 ประกาศว่าตนเป็นผู้แทนของประชาชนจีนและแทนคนที่ถูกข่มขู่ไม่มีอำนาจในสมัชชา
 จีนด้วย
 ยกเว้นมติแบบเกินเกิน ๆ ที่นั่น "GAOR, IV First Committee ๒๒๗
 PP. 339-40

"แนวความคิดของคณะกรรมการจะใช้เวลาในการถกเถียงมีผู้พาดพิงออกไปก็ตาม และตาม
 รายงานของสมัชชาใหญ่สมัชชาที่ ๓ ที่ประชุมการประชุมประจำปีของสหประชาชาติ" การพูดความเป็น
 อึดอัดทางการเมืองของจีน และให้เขาหรือตัวของเขาหรือที่อ้างในปัจจุบัณและในอนาคต
 ในการเลือกตั้งทางการเมืองของชนเผ่าเผ่าเสรีและร่างไว้ซึ่งรัฐบาลอิสระจากการควบคุม
 ของต่างชาติ "มติ ๒๕๐ - ๓ (IV) GAOR, IV มติ A/1251) PP13-14 ๒8

เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๑๙๕๐ หน่วยงานโหวตได้ยื่นร่างมติต่อคณะมนตรีความมั่นคง
 เสนอแนะว่า คณะมนตรีไม่ควรยอมรับเรื่องสำคัญที่อ้างของผู้แทน "แห่งรัฐบาลจีนชาติ และควรปลด
 ประเทศนี้ออกจากคณะมนตรีความมั่นคง" หลังจากขอเสนอญัตติเสนอ ยูเนสโกโหวตก็โหวตออกจาก
 ที่ประชุมของคณะมนตรีความมั่นคง และไม่ยอมรับร่วมอีก จนกระทั่งวันที่ ๑ สิงหาคม ๑๙๕๐
 ประเทศฝ่ายคอมมิวนิสต์ในองค์การอื่น ๆ ของสหประชาชาติ และในองค์การผู้นำทางชาติแทนที่กัน

เสนอแนะว่าของเดิมที่นี้หลายครั้ง
 ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐, ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐, ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐, ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐, ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐
 ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐, ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐, ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐, ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐, ๑๒ สิงหาคม ๑๙๕๐

- ๖๖ Ibid
- ๖๗ Ibid
- ๖๘ Ibid p. 73

ความยากลำบากเกี่ยวกับปัญหาผู้แทนของประเทศสมาชิกในสหประชาชาติขึ้นอยู่กับปัญหาเรื่องผู้แทน
ถูกใจไปพร้อมกับปัญหาการรับรองแห่งประเทศสมาชิก

การรับรองรัฐใหม่หรือรัฐบาลชุดใหม่ของรัฐเก่า เป็นเรื่องไม่สิ้นสุดซึ่งรัฐบาล
ผู้รับรองจะต้องถึงฉันทินติ นักปราชญ์ ผู้ปฏิบัติกฎหมายภายใต้โตแมงกับอย่างชกกับวงมาแล้ว
เมื่อเกิดรัฐบาลใหม่ขึ้น โดยทางปฏิวัติ และมีเหตุผลสมควรจะเป็นรัฐบาลถาวรได้ เพราะประชาชน
ส่วนใหญ่ใช้ฉันทินติแล้ว ว่าจะถือว่าเป็นหน้าที่ของรัฐบาลอื่น ๆ ที่จะรับรองอย่างไรดี ในขณะที่ยัง
ค้าง ๆ กำลังพิจารณาการรับรองเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายเดิม รัฐบาลเหล่านี้มักจะแสดงออก
ให้เห็นว่า คณะพิจารณาในแง่การเมือง ซึ่งแต่ละรัฐก็มักจะถือปฏิบัติตามความพอใจของตน สมาชิก
ภาพของรัฐหนึ่ง ๆ ในสหประชาชาติและฐานะผู้แทนของรัฐนั้นในองค์กรต่าง ๆ จะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น
ได้งานขึ้น ถ้าใช้วิธีรับรองร่วมกันขององค์กรต่าง ๆ เช่นในกรณีฐานะของสมาชิก ก็อาจใช้สมาชิก
ลงคะแนนเสียงสนับสนุนต่อคณะมนตรีความมั่นคง หรือในกรณีเรื่องผู้แทนในองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
ลงคะแนนเสียงในเรื่องสำคัญที่ควรตั้งในชื่อของผู้แทนนั้น ๆ ได้ ฉะนั้น การรับรองรัฐหรือรัฐบาล
จึงเป็นการกระทำส่วนหัว ส่วนการยอมรับเป็นสมาชิกภาพหรือการยอมรับรองสำหรับตราทั้งเป็น
ผู้แทนในองค์กรถือเป็นการกระทำร่วมกัน (Collective Acts) ซึ่งการรับรองสำคัญที่ควรตั้ง
จะถือว่าการรับรองตามกฎหมายไม่ได้ เพราะใครจะรู้ว่า การรับรองจะต้องไปเป็นการรับรอง
เป็นการทั่วไปแล้วเสียก่อน

ในทางปฏิบัติของสหประชาชาติ มีตัวอย่างมากมายเหมือนกัน ที่การยอมรับรัฐบาล
ใหม่เข้าเป็นสมาชิกไม่ได้รับการรับรองโดยสมาชิกอื่น ๆ ทั้งหมด เช่นเดียนกรณีรับรองจากรัฐ
กลางถูกคัดค้านจากสมาชิกหลายประเทศ ที่ไม่ยอมรับรัฐใหม่เข้าเป็นสมาชิก เช่น เม็กซิโก
และชิลี ซึ่งสมาชิกกลางก็ยอมรับแล้ว แต่สมาชิกอื่น ๆ ไม่ให้การรับรองกันเป็นส่วนย่อย จำนวน
สมาชิกส่วนใหญ่ในคณะมนตรีความมั่นคงซึ่งออกเสียงให้ยอมรับ ซาอุดีอาระเบีย (จอร์แดน)
แต่ประเทศเหล่านี้ ไม่ยอมรับในกรณีทางกฎหมายกับประเทศผู้ยื่นสมัคร จึงปฏิเสธการรับรอง
จนถึงได้มีการเรียกชื่อให้สมาชิกเหล่านี้ เรื่องนี้เข้าสู่อำนาจโลก เพื่อขอข้อแนะนำ

การปฏิบัติของรัฐสมาชิกในองค์กรต่าง ๆ ของสหประชาชาติก็ย่อมที่จะมีปัญหาคือขึ้นเกิดขึ้น
เป็นกรณีตามแบบแผน คือเรื่องผู้แทนเป็นสิ่งที่จะต้องแยกจากการรับรองรัฐบาลเป็นความจริงที่เห็นได้ชัด

ว่าแม้รัฐบาลส่วนใหญ่เปิดใจมาใ้ควยการปฏิวัติและชาคสัมพันธ์ทางระหว่างสมาชิก แต่ก็ไม่เคย มีตัวอย่างเลยในการที่จะทอ้งมีปัญหา เรื่องสาส์นตราตั้งผู้แทนในระหว่างการประชุมเป็นเวลาถึง ๔ ปี ตรงกันข้ามเมื่อโลกีคานที่มีการลงคะแนนเสียง บันทึกของคณะกรรมการสาส์นตราตั้ง (เช่นในสมัย การประชุมของสมัชชา) สมาชิกโดยมากมักยอมรับกันทั้งหมด ส่วนผู้แทนจีนได้ตอบบันทึกของเลขาธิการข้างตน มีใจความว่า

ทราบใจที่รัฐบาลจีนชาติยังมีอยู่ ก็จำเป็นที่จะทอ้งต่อสู้กับฝ่ายคอมมิวนิสต์ตลอดไป ซึ่งทำให้คอมมิวนิสต์ก็ไม่สามารถที่จะทุ่มเทการขยายอำนาจลงมาทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้เต็มที่ ถ้ารัฐบาลจีนคณะชาติซึ่งกักการต่อสู้ลง เมื่อใจจีนคอมมิวนิสต์อาจแผ่ขยายอำนาจลงมาทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ได้ จะเป็นการเร่งให้เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๓ เร็วขึ้น ฉะนั้น สหประชาชาติก็ควรที่จะ ใช้อิทธิพลต่อต้านจีนคอมมิวนิสต์เสีย

ผู้แทนจีนได้กล่าวหาเลขาธิการสหประชาชาติว่า เป็นผู้ที่ดำเนินนโยบายการเมือง ที่เลว พยายามเอาใจโซเวียตโดยพิมพ์บันทึกขึ้นมาทั้ง ๆ ที่ผู้แทนโซเวียตไม่เคยช่วยเหลืองานใด ๆ ขององค์การให้ทองเงยขึ้นเลยแม้แต่ขั้นเดียว ยิ่งกว่านั้น โซเวียตยังใช้สหประชาชาติเป็นเครื่องมือ สำหรับโฆษณาชวนเชื่อและเพื่อฉกฉวยประเทศฝ่ายอื่น ๆ อีกด้วย

นอกจากนี้ผู้แทนจีนคณะชาติยังเห็นว่าการที่เลขาธิการสหประชาชาติลงความเห็นว่า การโยงปัญหผู้แทนเข้ากับปัญหาการรับรองรัฐบาล เป็นการกระทำที่ผิดเสียอีก ทั้ง ๆ ที่กฎหมาย ระหว่างประเทศก็ไม่ได้อำนาจสนับสนุนหรือค้ำคานการรวมปัญหานี้เลย ในทางการปฏิบัติแล้วไม่ว่า ในสันนิบาตชาติหรือสหประชาชาติ การรวมปัญหานี้ถือเป็นกฎธรรมดา

ฉะนั้น ความเที่ยงธรรมของเลขาธิการและผู้ร่วมงานในการแก้ปัญหที่เกิฉัดแย้งกันทุกครั้งนั้นจึงเป็นรากฐานที่สำคัญชิ้นหนึ่งของสหประชาชาติ

ในที่สุดผู้แทนจีนคณะชาติให้ความเห็นว่า ปัญหาอื่น ๆ ที่ทำให้โลกยุ่งยากอยู่ทุกวันนี้ เช่น ปัญหาเยอรมันก็ไม่มีอยู่ในระ เบียดวาระการประชุมของคณะมนตรีความมั่นคง หรือสมัชชาเท่าที่ควร แต่อย่างใด (สำหรับตัวบทในบันทึกของเลขาธิการสหประชาชาติและคำตอบของจีนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดูได้ในภาคผนวก ข.)

ในวันที่ ๑ สิงหาคม ๑๙๕๐ Mr. Malik (รัสเซีย) ในฐานะที่ดำรงตำแหน่งประธานของคณะมนตรีความมั่นคงได้ตั้งกฎขึ้นกล่าวว่า ผู้แทนของพรรคก๊กมินตั๋งซึ่งนั่งอยู่ในคณะมนตรีความมั่นคง มิได้เป็นผู้แทนที่ถูกทอ้งของจีน ฉะนั้น จึงไม่ควรมีส่วนร่วมในการประชุมของ

คณะกรรมการช่วย แต่ถูกบีบบังคับให้ไปช่วยการลงคะแนนเสียง ๘:๓ (มีจีนเดียว, สหภาพโซเวียต, รัสเซีย และยูโกสลาเวีย)

ในไม่ช้าผู้กล่าวก็ไปที่ถูกขโมยขโมยมาเพื่อจะตัดสินว่าใครจะเป็นตัวแทนของจีนใน
สหประชาชาติ ในวันที่ ๑๓ มกราคม ๑๙๕๐ จีนเดียวเสนอว่าคณะกรรมการความมั่นคงควร เพิ่มกฎเกณฑ์
ใหม่ใหม่ ๑๗ - ๗ กล่าวคือ "สิทธิของบุคคลที่บุคคลใดที่จะ เป็นตัวแทนของรัฐหรือจะดำรงหน้าที่
ผู้แทนของรัฐมาอีก ในคณะกรรมการความมั่นคงต่อไป หรือในที่ประชุมของคณะกรรมการความมั่นคง
เป็นอันขาดโดยเหตุผลว่าผู้ที่มีได้เป็นตัวแทนรัฐบาลที่ได้รับการรับรองแล้วของรัฐนั้น หรือถูกขโมย
ในการ เป็นตัวแทน คณะกรรมการความมั่นคงจะคงสืบไปโดย (โดย U.S. - เอกสารจำแนก) และก่อน
ที่จะ เสนอข้อมติเข้าสู่อุทธรณ์ เพื่อตัดสินและนำความเดือดร้อนของรัฐบาลอื่นของรัฐอื่น ๆ ทั้งหมดใน
สหประชาชาติ ในคณะกรรมการความมั่นคงเท่าที่จะหาทำได้ในเรื่องนี้ U.N. Doc. S/1447 ;
SCOR, V, Supp. for Jan - May 1950 PP. 2-3
คณะกรรมการผู้แทนราษฎรของคณะมนตรี ฯ ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอ และว่าผู้กล่าวกำลังอยู่ในระหว่าง
การพิจารณาถึงกล่าวที่มีลักษณะว่าสมาชิกในควรจะเป็นองค์การของสหประชาชาติที่จะริ เริ่มการศึกษา
ในเรื่องนี้ และหาแผนฉบับที่แนบมาตลอดจนการประสานงานในคำที่เกี่ยวกับระเบียบวิธีที่ควบคุม
เรื่องการจัดผู้แทนและสภาที่ S/1457; SCOR, V, Supp. for Jan - May
1950 PP. 16-18 ^{๖๕} ที่ประชุมใหญ่ของ UNESCO ได้ขอเสนอแนะทำนอง
เดียวกัน เมื่อ ๑๐ May 1950. A/1344; GAOR, V, Annexes, Agenda
Item 61-63 ^{๖๖} ดังที่ผู้แทนความจึงเสนอข้อที่ประชุมฉบับที่ ๕ ของสมัชชา คณะจะ
จัดการ เกี่ยวกับเรื่องนี้ และสมาชิกได้ส่งเรื่องนี้ไปยังคณะกรรมการการเมืองชั่วคราว (Ad hoc
Political Committee สำหรับงานที่ศึกษาเสนอแนะ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้

๖๕ Ibid

๖๖ Ibid

๖๗ Ibid

คิดว่ากันว่า คิวบาได้เสนอข้อแนะนำเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญใหม่เข้า เป็นสมาชิกสภาประชาชน
โดยกล่าวว่า เมื่อสมาชิกเกิดปัญหาหรือเกิดความสงสัยก็ควรจะต้องสืบในแง่ที่ว่า รัฐบาลที่มีอำนาจ
เห็นที่เห็นอกเห็นใจหรือไม่ ได้รับความเห็นชอบของประชาชนหรือไม่ มีความสามารถและตั้งใจจริง
ที่จะรักษากฎบัตร และพันธะระหว่างประเทศหรือไม่ ตลอดจนเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพของ
ประชาชนหรือไม่

ขอเสนอข้อแนะนำดังกล่าวนี้ ผู้แทนจีนก็ได้เสนอให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า
ซึ่งแรงรายละเอียดไม่อีกว่า ที่คิดว่ากันว่า มีอำนาจเห็นอกเห็นใจนั้น จะต้องแต่งตั้งขึ้นมาโดย
ไม่มีรัฐใด ๆ คัดค้าน มีเอกสารสมบูรณ์ มีทั้งขึ้นเพราะถูกประ เหยียดมีทั้งทั้งทางตรงและ
ทางอ้อมและการ เห็นชอบของพลเมือง ก็จะต้องเป็นผลของราษฎรที่ออกเสียงโดยอิสระ ผ่านความ
สามารถและตั้งใจจริงที่จะรักษากฎบัตรและปฏิบัติตามพันธะระหว่างประ เเทกนั้น ก็จะต้องไม่รุกราน
และต้องไม่มีส่วนร่วมในการรุกรานประเทศอื่นด้วย และการ เคารพสิทธิมนุษยชนก็จะต้องเป็นไปตาม
ข้อกำหนดของสหประชาชาติที่กำหนด เรื่องสิทธิมนุษยชนไว้

ส่วนสหราชอาณาจักรก็ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องผู้แทนของรัฐสมาชิกไว้ว่า
ปัญหาเรื่องผู้แทนนั้นอาจเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงจำนวนภายในประเทศ ทำให้กระทบกระ เทือนต่อ
ฐานะผู้แทนรัฐบาลใหม่ โดยต้องให้สหประชาชาติรับรองผู้แทนใหม่ได้ ถ้ารัฐบาลที่มีระบอบปกครอง
ที่ได้ยอดและมีอำนาจเห็นที่ภายในประเทศจริง และประชาชนส่วนใหญ่ภายในรัฐให้ความไว้วางใจ
และการแก้ปัญหาคำรับผู้แทนของรัฐใหม่ก่อนที่จะส่งให้สมาชิกพิจารณา ควรพิจารณาให้รอบคอบก่อน

ส่วนคณะกรรมการแห่งคณะกรรมาธิการฝ่ายการ เมืองของสมาชิกชาติออกข้อ เสนอแนะ
เกี่ยวกับปัญหาผู้แทนของรัฐสมาชิกว่า • พูด ว่าเมื่อเกิดมีกลุ่มอำนาจมากกว่าหนึ่งกลุ่มอ้างว่าตน
เป็นรัฐบาลที่ถูกต้อง มีสิทธิที่จะส่งผู้แทนเข้าทั้งในสหประชาชาติ จะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์
ประสงค์และหลักการแห่งกฎบัตรและ เหตุการณ์ของกรณีนั้น ซึ่งรวมถึงถึงอำนาจการปกครองของรัฐบาล
นั้น ที่จะปกครองดินแดน ที่จะรับผิดชอบต่อกันระหว่างประเทศหรือเปล่า ซึ่งควรจะให้สมาชิกหรือ
คณะกรรมาธิการพิจารณาราวนี้จึงควร

เนื่องจากผู้แทนของประเทศต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่าง ๆ กันเกี่ยวกับเรื่องการ
แต่งตั้งผู้แทนจากรัฐบาลจึงมีเกินกว่า • พูด ดังกล่าวข้างต้น สมาชิกซึ่งได้พิจารณาเห็นว่า การแต่งตั้ง

ผู้แทนเข้าร่วมในสหประชาชาติ มีทำให้เกิดปัญหาขึ้น ๆ ซึ่งอาจเป็นอันตรายได้ ฉะนั้น
สมาชิกจึงเห็นความที่จะต้องวางระเบียบและหลักการพิจารณาในสภานิติบัญญัติโดยคณะกรรมการ
อำนาจซึ่งมีมากกว่าหนึ่งกลุ่มที่ต่างก็อ้างว่าตนเป็นรัฐบาลที่ถูกต้อง

รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้แทนของประเภทต่าง ๆ
ตามที่กล่าวข้างต้น ดูได้ในภาคผนวก ค.

ในสมัยประชุมครั้งที่ ๖ สมาชิกใหญ่ได้ยอมรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการทั่วไป
ที่จะให้เลื่อนการพิจารณาข้อเสนอที่จะปลดผู้แทนของรัฐบาลจีนและชาติออกจากสมาชิกสภา และ
ให้ผู้แทนของรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้านั่งแทน A/1950: GAOR, VI Annexe
Agenda Item 4, PP 14-5; GAOR, Plenary, PP 99-104
มรปจ ๖๗

ของสมาชิกในทำนองนี้ เคยมีในสมัยก่อนการประชุมที่ ๗, ๘, ๙, ๑๐ Resolution 609
(VII) GAOR, VII Supp. 20 (A/2361) P. 1; Resolution
800 (VIII), GAOR, VIII Supp. 17 (A/2630) P. 53; Resolution
903 (IX) GAOR IX Supp. 21 (A/2890) P. 55. Resolution
990 (X) GAOR X Supp. 19 (A/3116) P. 4 ใน U.N. Repertory PP.

Mr. Gross (U.S.) โต้แย้งในมนตรีความมั่นคง (เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม 249-53

๑๕๖๐ กล่าวหาว่า "รัฐบาลสหรัฐอเมริกาทำการข่มขู่ (
ของรัฐบาลโซเวียต (ที่แนะนำโดยผู้แทนรัฐบาลจีนชาติ) ที่เสนอวิธีแก้ปัญหาเรื่องสาธารณรัฐ
ผู้แทนของประเทศสมาชิก ดังมีคะแนนเสียงคัดค้านมติของรัฐบาลสหรัฐจึงไม่เกี่ยวกับการ (
แนวของประเทศสมาชิกทั้ง ๗ ของคณะมนตรีจะลงคะแนนเสียงสนับสนุนมตินี้ก็ตาม กล่าวง่าย ๆ
ก็คือรัฐบาลสหรัฐจะยอมรับรองการตัดสินใจของคณะมนตรีความมั่นคงเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็ต่อประเทศ
สมาชิกทั้ง ๗ ประเทศได้ใช้คะแนนเสียงยืนยัน (Affirmative Vote) SCOR V
No. 2 P. 6 อีกประการหนึ่ง Mr. Tsiang จีนชาติ โต้แย้งถึงทัศนะของเขาเกี่ยวกับ
กับปัญหาซึ่งผู้แทนรัฐบาลโซเวียตยกขึ้นข้างนั้น ว่าไม่เกี่ยวกับปัญหาเรื่องสาธารณรัฐทั้งโดยแท้เป็น

๑๑ Ibid p. 75

Idem, PP 11-4; 3 Idem PP 190-2, 4 Idem pp. 321-3; 71

ปัญหาเรื่องยูแชน ๗๑

จะเห็น จึงไม่เป็นเพียงปัญหาละเมิดการปฏิบัติเท่านั้น แต่เป็นปัญหาทางการเมืองที่สำคัญที่สุด

เมื่อเดือนมิถุนายน ปี ๑๙๕๑ รัฐมนตรีต่างประเทศ Acheson ของสหรัฐอเมริกาได้ชี้แจงแก่คณะกรรมการ สภาสูง ว่าหากความเห็นของรัฐกลายเป็นเสียงส่วนน้อยในคณะกรรมการความมั่นคงเกี่ยวกับปัญหายูแชนที่เรชาติแล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องพิจารณาระหว่างประเทศ ว่าคะแนนเสียงของประเทศสมาชิกประเทศลาวมีความสำคัญอย่างไร "เขากล่าวต่อไปว่า" เขาหวังว่าคำถ้อยแถลงของสภาเกี่ยวกับปัญหานี้ บรรดาประเทศสมาชิกทั้งหมดของคณะกรรมการความมั่นคงต้องมีความเคารพเชื่อถือ : U.S. Senate, Military Situation in the Far East; Hearing before the Committee on Armed Services & the Committee on Foreign Relations (82d. Congress 1st Session 1951) P. 1935, 2624, 2088

๒๑๔๓, ๒๑๖๗ ๗๓
เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๑๙๕๑ รัฐมนตรีต่างประเทศ Dulles โยนถ้อยแถลงในการประชุมว่าปัญหาเรื่องยูแชนของจีนกลายเป็นปัญหาสำคัญ Important Matter ต้องใช้คะแนนเสียงลงมติ ๒/๓ ในสมัชชาใหญ่ แต่สำหรับคณะกรรมการความมั่นคงนี้ถือว่าเสียงข้างมากเป็นที่ยึดถือไว้ 3 ใน 5 31 DSB 1954 p. 87

เมื่อเดือนตุลาคม ๑๙๕๑ คณะกรรมการแห่งอเมริกาซึ่งมีชื่อเสียงโดยการนำของอดีตประธานาธิบดี ไคลน์ทำเรื่องต่อประธานาธิบดีแห่งสหรัฐประท้วงการยอมรับจีนคอมมิวนิสต์เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ ด้วยเหตุผลต่อไปนี้ ๕

๑. การยอมรับนี้เป็นการทำตามจุดมุ่งหมาย และละเลยหลักฐาน

ละเมิดเจตนารมณ์ของอนุสัญญาสหประชาชาติ เพราะกฎบัตรสหประชาชาติ บ่งว่าจะยุติชนเผ่าที่ประทุกันด้วยการ โดยจะสนับสนุนเสรีภาพ และเคารพต่อสิทธิมนุษยชน ทั้งจะช่วยเหลือรัฐที่เกิดใหม่ให้ตั้งวางระเบียบของกฎหมายให้มีสมรรถภาพตามความพอใจของมนุษย์ และรัฐสมาชิกทั้งหลายต่างก็ให้ความช่วยเหลือแก่กัน ในการที่จะปฏิบัติตามกฎบัตรที่ระบุไว้ข้างต้น สาธารณรัฐ

๗๖ Ibid

๗๗ Ibid p. 75

๗๘ Ibid

ประชาชนจีนนั้นได้พิจารณาโดยหลักการแล้วและจะเห็นว่าไม่สามารถปฏิบัติตามได้เพราะ
ใ้ประกาศตนเป็นกลางแล้วว่า ตนเองเป็น "ผู้เฝ้ากิจการ" ซึ่งตั้งอยู่ ณ ฐานแห่งอันธิรวม
อำนาจจากประชาชนไทย (_____ (มาตรา ๑ และ ๒ แห่ง

_____ ของรัฐบาลกลางของสาธารณรัฐแห่งประชาชนจีน นี้เป็นหลักการ
ของรัฐบาล _____ แห่งอันธิเนติการของมิวนิค ถ้าจำกัดเสรีภาพแห่ง
การพูดหรือการวิจารณ์รัฐบาล นั่นก็คือเป็นการจำกัดเสรีภาพอันธิประชาชนไทยเหมือนกัน

๒. ถึงแม้ว่าประเทศสาธารณรัฐแห่งประชาชนจีน จะมีอันธิได้รับเลือกเข้าเป็น
สมาชิกตามกฎบัตรสหประชาชาติก็ตาม แต่ความจริงก็ยิ่งปรากฏอยู่แล้วว่า รัฐบาลจีนชาติก็คงมีรัฐ
ชาติที่ถูกกีดกันตามกฎหมาย ทั้งถูกกีดกันตามกฎบัตรสหประชาชาติด้วย การที่จะให้อันธิการ เป็นสมาชิก
แก่รัฐบาลผู้แบ่งอำนาจผู้หนึ่งนั้น จะทำให้รัฐบาลจีนชาติถูกขับไล่ออกไปโดยปริยาย การกระทำเช่นนั้น
ก็จะ เป็นการกระทำที่ไร้ความผิด เป็นการ ไม่ฉลาด ชักต้อหลักการความยุติธรรมระหว่างประเทศ

๓. รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนได้แสดงออกซึ่งความไม่ตั้งใจที่จะปฏิบัติ
ตามพันธะตามกฎหมายอย่างโจ่งแจ้ง โทษการไม่เคารพต่ออันธิมิวนิคและละเลยเสรีภาพ

๔. จีนคอมมิวนิสต์ได้ช่วยเหลือในการรุกรานเกาหลีใต้ และทำสงครามกับสหประชาชาติ
ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่า จีนคอมมิวนิสต์เป็นประเทศผู้รุกราน

๕. การยอมรับจีนคอมมิวนิสต์เป็นสมาชิก จะเป็นการทำลายศักดิ์ศรีและฐานะของ
สหรัฐ และประเทศฝ่ายเสรีในเอเชีย เพราะฉะนั้นต่างประเทศต่าง ๆ ทางอาเซียจึงคงทำการ
ตัดขาดการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ฉะนั้น นโยบายอันธิข้อ (

และนโยบายของสหรัฐจะทำให้ฝ่ายโลกเสรีเสียกำลังใจ และอาจหันเหไปให้ทางคอมมิวนิสต์ ประเทศ
ต่าง ๆ ในเอเชียก็อาจหันนโยบายอันธิข้อจากโลกคอมมิวนิสต์ซึ่งอาจเป็นอันตรายที่เกี่ยว

๖. รัฐบาลจีนคอมมิวนิสต์จะขอขานกฎหมายเบื้องต้น ของสงครามในอันธิที่จะไม่มุ่งเป็น
ทรนอมและฆาตกรของสหประชาชาติตกเป็นเหยื่อในสงคราม ในการสงครามที่ขานกฎหมาย ซึ่งตนได้
กระทำต่อประเทศที่เจริญ แม้กระนั้นประเทศเหล่านั้นก็ยังมีใจจะสนับสนุนให้จีนคอมมิวนิสต์อันธิเข้าเป็น
สมาชิกเสียอีก

๗. ในอันธิที่ฝ่ายเผด็จการคอมมิวนิสต์ในสหภาพโซเวียตกำลังตั้งและ เพ็ญอยู่เช่นกัน
การที่สหรัฐจะงดเว้นการรับรองจีนคอมมิวนิสต์ เท่ากับว่าเป็นการให้ญ่เกียรติภูมิและอำนาจให้แก่รัฐบาล
โซเวียตอันธิ จะ เป็นการทำลายความหวังของประชาชนที่ตกเป็นทาสและกำลังรอคอยอิสระภาพ

ความหวังอันนี้ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะทำให้เกรมนิยมยิ่งขึ้นการชักแอ้งในวงกว้างของโลก

๔. การยอมรับจีนคอมมิวนิสต์เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติทำให้พวกก๊กกวนและ
บ่อนทำลายในประเทฝ่ายเสรีได้ใจ ฉะนั้น อัตราจากสงครามครั้งต่อไป อาจเริ่มขึ้นเรื่อย ๆ
เท่าเทียมเป็นการให้รางวัลแก่ฝ่ายผู้ทรน ^{๕๕}

(๑๐๗)
๑๗๖๑ ค.ศ. ๑๖๗๑
๑๗๖๑ ค.ศ. ๑๖๗๑
๑๗๖๑ ค.ศ. ๑๖๗๑
๑๗๖๑ ค.ศ. ๑๖๗๑
๑๗๖๑ ค.ศ. ๑๖๗๑
๑๗๖๑ ค.ศ. ๑๖๗๑

ในบันทึกของเสนาธิการสหประชาชาติ (Trygve Lie) กล่าวว่า
กรณีจีนที่มิใช่เป็นปัญหาเพราะ เกิดการปฏิบัติผิดในรัฐบาลจีนเอง แต่เป็นปัญหาเพราะรัฐบาล
ทั้งสองมีอำนาจแข่งขันกันอยู่ จึงอยากจะทำให้หลักการอะไรบางอย่างขึ้นมา ที่จะตัดสินได้ว่า
รัฐบาลไหนจะเป็นฝ่ายถูก ฉะนั้น จึงควรสืบสวนกันว่า รัฐบาลไหนมีอำนาจปกครองเต็มที่เหนือดินแดน
ในรัฐเต็มหรือไม่ และต่อเมืองส่วนใหญ่ เชิงสูงและสมบูรณ์หรือไม่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีประเทศ
ฝรั่งเศส, อิตาลี, ออสเตรเลีย และคิวบา ซึ่งเป็นสมาชิกในคณะมนตรีฯ ต่างไม่ยอมรับรองระบอบการ
ปกครองแบบคอมมิวนิสต์จีน

ฉะนั้น Trygve Lie จึงได้ตั้งแนวความคิดดังกล่าวข้างต้นว่าการโต้แย้ง
กับสมาชิกของคณะมนตรีฯ ที่มีแก่ทุกประเทศโดยการลงมติผู้นำหรือผู้แทนของประเทศต่าง ๆ
ในสหประชาชาติ เพื่อขึงท่าทีในความเห็นการรับผู้แทนจีนคอมมิวนิสต์เข้าเป็นสมาชิกใน
สหประชาชาติ ในปี ๑๙๕๐ เพื่อที่จะแก้ไขหรือยุติเรื่องปัญหาจีน ๒ ชาติให้หมดไป แต่ในที่สุด
Trygve Lie ก็เห็นว่า จีนแดงนั้นได้กลายเป็นศัตรูของทุกประเทศในสหประชาชาติไปแล้ว
โดยการส่งกองทหารเข้าโจมตีหน่วยทหารรักษาดำรงของสหประชาชาติในเกาหลี ซึ่งแสดงว่า
จีนแดงกำลังทำสงครามกับสหประชาชาติ เหตุการณ์นี้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ Trygve Lie
แสดงความตั้งใจที่จะสนับสนุนผู้แทนจีนแดงให้เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติโดยสันติวิธี
(ดูรายละเอียดเกี่ยวกับความสามารถของ Trygve Lie เสนาธิการสหประชาชาติในการ
แก้ปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับฐานะผู้แทนของประเทศจีนในสหประชาชาติได้ในภาคผนวก ง.)

๕๕ Ibid

จากโครงการที่ยิ่งใหญ่และดีเยี่ยมมากเรื่องนี้ จินหวังผลอะไรบ้าง จากการลงมือ
 ที่มีในสหประชาชาติก็จะทำให้เห็นได้ว่า ผลที่รับได้มีน้อยเกินไป ดังจะเห็นได้จาก List กระดาษเขียน
 ว่าจะยอมรับเงินคงเดิมอันศักดิ์สิทธิ์เขาเป็นสมาชิกหรือไม่ บ่งบอกผลของแท้คือมี ดังนี้ :-

ปี	มีผู้เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่ออกเสียง	จำนวนสมาชิก ในสหประชาชาติ
๑๙๕๐	-	-	-	๕๐
๑๙๕๑	๒๐	๑๑	๑๑	๖๐
๑๙๕๒	๔๖	๗	๑๑	๖๐
๑๙๕๓	๑๓	๒๒	๑๕	๖๐
๑๙๕๔	-	-	-	๖๐
๑๙๕๕	๕๖	๑๖	๒	๗๖
๑๙๕๖	๕๗	๒๔	๑๙	๘๐
๑๙๕๗	๕๗	๒๗	๑๖	๙๖
๑๙๕๘	๕๘	๒๕	๑๗	๙๖
๑๙๕๙	๕๖	๓๕	๑๒	๙๖
๑๙๖๐	-	-	-	๑๐๐
๑๙๖๑	๓๖	๕๘	๒๐	๑๐๐
๑๙๖๒	๕๖	๕๖	๑๖	๑๑๐
๑๙๖๓	-	-	-	๑๑๐

+++ จากตัวเลขดังกล่าวข้างต้น บรรดาผู้สังเกตการณ์ต่างลงความเห็นว่า เป็นความก้าวหน้า
 ของสันตภาพที่จะในอนาคต เสียงข้างมากได้เขาข้างบน

* ตัวเลขที่แสดงในตารางข้างต้นมาจากหนังสือ United Year Books ๑๙๕๐-๑๙๖๓

ปี ๑๙๖๐ ใน ค.ศ. ๑๙๖๑ : ๑๑๖๖
 ๑๙๖๑ : ๑๑๖๗
 ๑๙๖๒ : ๑๑๖๘
 ๑๙๖๓ : ๑๑๖๙
 ๑๙๖๔ : ๑๑๗๐
 ๑๙๖๕ : ๑๑๗๑
 ๑๙๖๖ : ๑๑๗๒
 ๑๙๖๗ : ๑๑๗๓
 ๑๙๖๘ : ๑๑๗๔
 ๑๙๖๙ : ๑๑๗๕
 ๑๙๗๐ : ๑๑๗๖

อย่างไรก็ดี สมาชิกของสมัชชากว่าครึ่งที่เลือกสนับสนุนเงิน ๗๖ โดยการเงินไปสนับสนุน
 จีนแดงหรือไม่ถึงก็ออกเสียง ประเทศเหล่านี้โดยมากเป็นรัฐสำคัญ ๆ ในกลุ่มอาเซียน ๕ อัฟริกา ในปี
 ๑๙๖๑ ขณะที่ปัญหานี้กำลังถูกอภิปรายกันเต็มที่นั้น จีนแดงได้รับเสียงสนับสนุนจาก อาฟกานิสถาน,
 พม่า, เขมร, ลังกา, เอเชียอาบิเอน, กินี, อินโดนีเซีย, อิรัก, เกิปราลีโอน, ไทลด์, เวียดนาม,
 พูตาน, ซีเรีย, สาธารณรัฐอาหรับ และเบเนน แต่ประเทศอาฟริกากลุ่มราชาวีลด์ทางฝั่งออกเสียง
 ประเทศกลุ่มอาเซียนอัฟริกัน ที่คัดค้านจีนแดงก็มีคานา^{๗๖}เวสต์, จีนชาติ, กานอง, อีทราน, ญูบู, จอแดน,
 อาร, อีเมเรีย, อีเบีย, สาธารณรัฐมาลากัสซี, มาธัญ มอริตانيا, ซิมบับเว, เซเนกอล
 อาฟริกาใต้, แทนกันนิวา, ไทย และเตอร์กี

อนาคตของเงินในองค์การสหประชาชาติ จึงคงเป็นไปด้วยความ ความร้าวรานของจีนแดง
 ในการประชุมปี ๑๙๖๑ นั้นอยู่ที่เสียงของประเทศกลุ่มลาติน-อเมริกัน (ยกเว้นคิวบา) ซึ่งส่วนใหญ่
 ออกเสียงคัดค้านจีนแดง มีประเทศลาตินยุโรปหลายประเทศเหมือนกันที่สนับสนุนจีนแดง เช่น
 อังกฤษ, เคนยา, กินี, สเปน, สวีเดน, ออสเตรเลีย, ไอร์แลนด์, สกอตแลนด์, และนอร์เวย์
 ส่วนเปอร์เซียไม่ออกเสียง จึงเห็นได้ว่าความแตกต่าง ขูดหลายประเทศที่ออกเสียงสนับสนุนจีนแดงนั้น
 มีใช้เพราะ เห็นด้วยหรือยอมรับนโยบายการ เมืองของจีนแดงที่หาไม่ แต่เพราะเห็นว่า รัฐบาลจีนแดง
 สามารถควบคุมประชาชนได้โดยสมบูรณ์นั่นเอง. และก็เป็นรัฐบาลเดียวที่ปกครองดินแดนที่มีใหญ่อยู่
 จึงเห็นสมควรที่จะนำเข้ามาไว้เสียในองค์การโลก แต่ยังมีอุปสรรคข้ออะไรขึ้นจะเข้าไปได้ง่าย
 แนวทางที่การยอมรับจีนแดงเข้าเป็นสมาชิก อาจทำให้ปัญหาเกาะไต้หวันยุ่งยากขึ้นได้ เพราะจะเป็น
 การมองข้ามข้อเท็จจริงไม่ว่า ทั้งจีนแดงและจีนชาวกวางตุ้งก็ไม่ยอมรับปัญหา ๒ จีน ทั้งจีนแดงก็ไม่ยอมรับ
 จีนชาวมณฑลเหอเป่ย์ จะเห็นสมาชิกจำนวนมากจึงพอใจที่จะไปปล่อยให้ปัญหานี้ค้าง ทิ้งซึ่งอยู่ต่อไป

*** ข้อสังเกต การลงคะแนนเสียงทางสมาชิก ๑๘ ๖๖ ๒ ถือว่าคำวินิจฉัย
 ของสมัชชาไปมีฐานะสำคัญ ๆ อีกองค์การสำคัญ โดยถือคะแนนเสียง
 ข้างมาก ๒ ใน ๓ ของสมาชิกที่ประชุมและออกเสียง

มติสภาการลาออกจากสมาชิกภาพของสหประชาชาติ

มาตรา ๕ แห่งกฎบัตรกล่าวว่า "สมาชิกแห่งสหประชาชาติที่ไต่ถามคณะกรรมการ
ความมั่นคงดำเนินการในทางป้องกันหรือขังตัว อาจถูกสมาชิกสงัดใช้สิทธิและเอกสิทธิ์แห่งสมาชิกภาพได้
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการความมั่นคง คณะมนตรีความมั่นคงอาจขึ้นการใช้สิทธิและเอกสิทธิ์เหล่านี้
ใช้ได้"

มาตรา ๖ กล่าวว่า "สมาชิกแห่งสหประชาชาติอยู่เป็นเมืองนิรอาชญาถูกขับไล่ออกจากองค์
การ โดยสมาชิกตามคำแนะนำของคณะกรรมการความมั่นคง"

ฉะนั้น อาจกล่าวได้ว่าสมาชิกสหประชาชาติอาจจะถูกขับไล่ออกจากองค์การได้ใน ๒
ลักษณะ กล่าวคือ

ลักษณะที่ ๑ ถ้ากระทำการฝ่าฝืนหลักการอันอยู่ในกฎบัตรอยู่เป็นเมืองนิร

อาชญาที่ ๒ จากคณะกรรมการความมั่นคงให้คำ เสนอแนะต่อสมาชิก

ตามที่กล่าวมาจะ เห็นได้ว่ากฎบัตรไม่พูดถึงเรื่องการลาออก แต่ไม่ได้หมายความว่า
ลาออกไม่ได้ การลาออกจากสมาชิกภาพนั้น สมาชิกใช้สิทธิในฐานะเอกราช ซึ่งรัฐเอกราชมีสิทธิ
ที่จะทำข้อตกลงกับรัฐอื่นและที่จะทำข้อตกลงกันได้ การลาออกจากสมาชิกจึงเป็นสิทธิของสมาชิกทุกประเทศ
แม้ว่าในกฎบัตรจะมีได้กำหนดไว้ก็ตาม ^{ข้อ ๓๑} สหประชาชาติเมื่อ ๒๑ มกราคม ๒๕๐๒ การเป็นสมาชิกในสหประชาชาติเป็นการแสดงให้ทราบว่ารัฐนั้นมิได้เป็น
สมาชิกของ ^{ข้อ ๓๑} สหประชาชาติแล้วและไม่เป็นรัฐสมาชิกแล้วจะคงรับการระดม ^{ข้อ ๓๑} อีก เช่นในเรื่อง
ค่าบำรุงประจำหรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของสหประชาชาติที่ระดมเกิดขึ้น กรณีนี้มิใช่เป็นกรณีแรกใน
สมัยขององค์การสหประชาชาติ ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่าแม้ว่ากฎบัตรมิได้กำหนดการลาออกไว้ก็ตาม
แต่สมาชิกก็ย่อมลาออกได้โดยอาศัยหลักการตามนี้กล่าวมานี้.